

Îmi face, Domnule, o adevărată plăcere să vă comunic această hotărîre și vă rog în același timp să binevoiți a primi asigurarea înaltei mele considerațiuni.

Președinte

Ion Ghica

Secretar General
Hasdeu

Domnului Fr. Miklosich.

Iată acum și scrisoarea de mulțumire pe care a trimis-o Fr. Miklosich la 17 mai (stil nou) 1880¹:

Reg. 7 mai 1880

No. 828

Hochgeehrter Herr!

Eben erhalte ich das Diplom der Academia Romana als Ehrenmitglied.

Wollen Sie gütigst dem Herrn Praesidenten und den Mitgliedern der Academie für diese hohe Auszeichnung meinen verbindlichsten Dank ausdrücken.

Genehmigen Sie, Hochgeehrter Herr, die Versicherung meiner besonderen Hochachtung und Dankbarkeit.

Wien 17. Mai 1880.

Fr. Miklosich

Traducerea:

Mult stimate Domnule!

Tocmai acum am primit Diploma de membru de onoare al Academiei Române.

Binevoiți, vă rog, a transmite Domnului Președinte și membrilor Academiei mulțumirile mele călduroase pentru această înaltă distincție.

Primiți, vă rog mult stimată Domnule, asigurarea profundului meu respect și mulțumirile mele.

Viena, 17 mai 1880.

Fr. Miklosich

★

La cîțiva ani după această alegere, prin 1887—1888, pe cînd avea vîrsta înaintată de 75 de ani, Fr. Miklosich a fost vizitat la Viena de tînărul, pe atunci, Ioan Bogdan, care i-a închinat în 1889 rînduri de o rară căldură și apreciere obiectivă. Rămînînd impresionat de interesul pe care Miklosich îl manifesta față de poporul și limba română, față de filologia românească, ale cărei succese le înregistra cu satisfacție, Ioan Bogdan prezintă cititorilor români viața și operele marelui slavist, insistînd în special asupra celor care se referă direct la limba română. Subliniînd probitatea științifică și modestia savantului aproape octogenar, Ioan Bogdan scrie: „Miklosich a dat totdeauna dreptate predecesorilor săi, și niciodată n-a căutat să-și mărească meritele sale personale. Cînd am avut ocazie a-i vorbi odată de meritele sale pentru studiul limbii noastre, cu obicinuita-i modestie mi-a răspuns: «am făcut ce am putut și cu materialul ce l-am avut la îndemînă; mă bucur că D-voastră ați început a face mai mult decît mine; aceasta e singura mulțumire a mea: a vedea că alții completează și îndreaptă lucrările mele». Am reprodus aceste cuvinte ale lui Miklosich — adaugă Ioan Bogdan —, căci ele arată cu cit interes și cu cită simpatie acest învățat s-a ocupat de limba noastră; aceasta ne îndeamnă a aprecia și noi cu aceeași simpatie lucrările sale”².

★

Documentele și informațiile pe care le-am reprodus mai sus reprezintă, așadar, cîteva momente din istoria relațiilor internaționale ale științei românești, o dovadă a sprijinului dezinteresat pe care filologii români l-au dat pentru progresul studiilor de slavistică. Ele ne procură satisfacția de a avea în față două texte inedite ale marelui slavist Fr. Miklosich — primele descoperite în România — și altul al distinsului scriitor și învățat român Alexandru Odobescu, care, printre numeroasele domenii pe care le-a ilustrat în mod strălucit, a acordat o atenție deosebită și cercetărilor de slavistică. În același timp, avem în față documente noi privind aprecierea înaltă de care s-au bucurat în țara noastră reprezentanții de seamă ai slavistici internaționale, alături de alți savanți, care au fost aleși membri de onoare ai Academiei Române.

¹ Scrisoarea a fost comunicată în ședința din 9 mai a Academiei Române de către președintele ei, I. Ghica (A. R. Seria II, tom. III, secț. I. Partea adm. și dez., București, 1882, p. 3), și se păstrează în Dosar A1, 1879, II, vol. XI—XII, fila 170 (nr. vechi).

² I. B o g d a n, *art. cit.*, p. 112—113.